

Извънъ града, хвана шосето
и тича, тича все, догдето
най-сетне, съ клюмнала глава,
въ Божурище се озова
и се промъкна въвъ хангара:
аеропланъ той знай да кара!

*

На връхъ на старата джамия
нашъ Малчо клетия стърчи.
Току надъ него надъ самия
той чу: аеропланъ брѣмчи!
Погледна: тамъ Крачунъ му маха
и вика го да се качи —
веднага двама се разбраха.

По стълба и вжже по-длъжко,
съсъ малко акробатство мжжко,
нашъ Малчо знай да се катери.
Макаръ че силно потрепери —
но при Крачуна се намѣри...

И полетѣха, пакъ двамина, —
къмто Борисова градина.

Д. Подвързачовъ